

Misiunea în beneficiul celor influenți

De memorat: Matei 16:26

Și ce ar folosi unui om să câștige toată lumea, dacă și-ar pierde sufletul? Sau ce ar da un om în schimb pentru sufletul său?

Sabat după-amiază

Deși scrisă în urmă cu mulți ani, Biblia este dezvăluirea adevărului lui Dumnezeu pentru lumea noastră. Printre multele adevăruri pe care le dezvăluie se numără acela privitor la natura umană și că – fie în Iudeea secolului al VII-lea, fie în Brazilia secolului al XXI-lea – oamenii sunt în esență aceiași: păcătoși care au nevoie de harul divin.

Este valabil și în dreptul celor bogați și influenți. Cei bogați și influenți din vremurile biblice nu erau diferiți de cei bogați și influenți din vremurile moderne, mai ales în ce privește căutarea bogăției, faimei și puterii, adeseori (dar nu întotdeauna) în detrimentul celor vulnerabili. Așadar Dumnezeu este la fel de preocupat de mântuirea celor bogați și influenți cum este de mântuirea celor slabi și nevoiași. Scriptura oferă câteva exemple captivante de personaje care dețineau putere sau bogăție ori și una, și alta și câteva moduri în care Dumnezeu le-a folosit pentru a fi o binecuvântare pentru alții: Avraam, Isaac, Iov, Solomon și Iosif sunt doar câteva exemple.

În această săptămână vom explora misiunea lui Dumnezeu în beneficiul celor bogați și influenți. Alătură-te nouă pentru a vedea cum Dumnezeu a atins inima acestor oameni și cum îi cheamă și îi pregătește pe adventiștii de ziua a șaptea să fie o mărturie vie pentru ei în zilele noastre.

Duminică, 26 noiembrie

Nebucadnețar

Ca adventiști de ziua a șaptea, credem în ceea ce se cheamă „ispășire nelimitată”. Aceasta înseamnă că, spre deosebire de alți creștini, noi credem că moartea lui Hristos a fost pentru toată omenirea, nu doar pentru o categorie specială a celor care ar fi fost predestinați de Dumnezeu la mântuire. Pentru că Dumnezeu „voiește ca toți oamenii să fie mântuiți și să vină la cunoștința adevărului” (1 Timotei 2:4; vezi și 2 Petru 3:9), Isus S-a adus „jertf[ă] de ispășire pentru păcatele noastre; și nu numai pentru ale noastre, ci pentru ale întregii lumi” (1 Ioan 2:2). De aceea toți au fost aleși „în El [...] înainte de întemeierea lumii” (Efeseni 1:4), chiar dacă nu

toți Îl aleg la rândul lor. De aceea și găsim relatări în Biblie despre tot felul de oameni mișcați spre Dumnezeu.

Întrebarea 1: Citește Daniel 4. Ce i se întâmplă împăratului și ce ne spune lucrul acesta despre mântuirea din dreptul unuia dintre cei mai puternici oameni din lume?

Daniel, capitolul 4

1. „Nebucadnețar, împăratul, către toate popoarele, neamurile, oamenii de toate limbile care locuiesc pe tot pământul: Să aveți multă pace!
2. Am găsit cu cale să fac cunoscut semnele și minunile pe care le-a făcut Dumnezeul cel Preaînalt față de mine.
3. Cât de mari sunt semnele Lui și cât de puternice sunt minunile Lui! Împărăția Lui este o împărăție veșnică, și stăpânirea Lui dănuie din neam în neam!
4. Eu, Nebucadnețar, trăiam liniștit în casa mea și fericit în palatul meu.
5. Am visat un vis care m-a înspăimântat; gândurile de care eram urmărit în patul meu și vedeniile duhului meu mă umpleau de groază.
6. Am poruncit atunci să aducă înaintea mea pe toți înțelepții Babilonului ca să-mi tâlcuiască visul.
7. Îndată au venit vrăjitorii, cititorii în stele, haldeii și ghicitorii. Le-am spus visul, și nu mi l-au putut tâlcui.
8. La urmă de tot, s-a înfățișat înaintea mea Daniel, numit Beltșatar, după numele dumnezeului meu, și care are în el duhul dumnezeilor celor sfinți. I-am spus visul și am zis:
9. „Beltșatere, căpetenia vrăjitorilor, știu că ai în tine duhul dumnezeilor sfinți și că pentru tine nicio taină nu este grea; deci tâlcuiește-mi vedeniile pe care le-am avut în vis.
10. Iată vedeniile care mi-au trecut prin cap când eram în pat. Mă uitam și iată că în mijlocul pământului era un copac foarte înalt.
11. Copacul acesta s-a făcut mare și puternic, vârful lui se înălța până la ceruri și se vedea de la marginile întregului pământ.
12. Frunza lui era frumoasă și avea roade multe; în el se găsea hrană pentru toți; fiarele câmpului se adăposteau sub umbra lui, păsările cerului își făceau cuibul în ramurile lui și orice făptură vie se hrănea din el.
13. În vedeniile care-mi treceau prin cap în patul meu, mă uitam și iată că s-a coborât din ceruri un străjer sfânt.
14. El a strigat cu putere și a vorbit așa: „Tăiați copacul și rupeți ramurile; scuturați-i frunza și risipiți roadele; fugăriți fiarele de sub el și păsările din ramurile lui!

15. Dar trunchiul cu rădăcinile lui lăsați-l în pământ și legați-l cu lanțuri de fier și de aramă în iarba de pe câmp, ca să fie udat de roua cerului și să fie la un loc cu fiarele în iarba pământului.
16. Inima lui de om i se va preface într-o inimă de fiară și vor trece șapte vremuri peste el.
17. Hotărârea aceasta a fost luată în sfatul străjerilor și pusă la cale înaintea sfinților, ca să știe cei vii că Cel Preaînalt stăpânește peste împărăția oamenilor, că o dă cui îi place și înalță pe ea pe cel mai de jos dintre oameni!”
18. Iată visul pe care l-am visat eu, împăratul Nebucadnețar. Tu, Belșatar, tâlcuiește-l, fiindcă toți înțelepții din împărăția mea nu pot să mi-l tâlcuiască; tu însă poți, căci ai în tine duhul dumnezeilor sfinți.”
19. Atunci Daniel, numit Belșatar, a rămas uimit o clipă, și gândurile lui îl tulburau. Împăratul a luat din nou cuvântul și a zis: „Belșatare, să nu te tulbure visul și tâlcuirea!” Și Belșatar a răspuns: „Domnul meu, visul acesta să fie pentru vrăjmașii tăi, și tâlcuirea lui, pentru potrivnicii tăi!
20. Copacul pe care l-ai văzut, care se făcuse atât de mare și puternic, încât i se înălța vârful până la ceruri și se vedea de la toate capetele pământului;
21. copacul acesta a cărui frunză era așa de frumoasă și care avea roade atât de multe, și în care era hrană pentru toți, sub care se adăposteau fiarele câmpului și în ramurile căruia își făceau cuibul păsările cerului,
22. ești tu, împărate, care ai ajuns mare și puternic, a cărui mărime a crescut și s-a înălțat până la ceruri și a cărui stăpânire se întinde până la marginile pământului.
23. Împăratul a văzut pe un străjer sfânt coborându-se și zicând: „Tăiați copacul și nimiciti-l; dar trunchiul cu rădăcinile lui lăsați-l în pământ și legați-l cu lanțuri de fier și de aramă în iarba de pe câmp, ca să fie udat de roua cerului și să stea la un loc cu fiarele câmpului, până vor trece șapte vremuri peste el.”
24. Iată tâlcuirea acestui fapt, împărate, iată hotărârea Celui Preaînalt care se va împlini asupra domnului meu, împăratul.
25. Te vor izgoni din mijlocul oamenilor, vei locui la un loc cu fiarele câmpului și îți vor da să mănânci iarbă ca la boi; vei fi udat de roua cerului și șapte vremuri vor trece peste tine, până vei cunoaște că Cel Preaînalt stăpânește peste împărăția oamenilor și o dă cui vrea.
26. Porunca, să lase trunchiul cu rădăcinile copacului, înseamnă că împărăția ta îți va rămâne ție îndată ce vei recunoaște stăpânirea Celui ce este în ceruri.
27. De aceea, împărate, placă-ți sfatul meu! Pune capăt păcatelor tale și trăiește în neprihănire, rupe-o cu nelegiuirile tale și ai milă de cei nenorociți, și poate că ți se va prelungi fericirea!”

28. Toate aceste lucruri s-au împlinit asupra împăratului Nebucadnețar.
29. După douăsprezece luni, pe când se plimba pe acoperișul palatului împărătesc din Babilon,
30. împăratul a luat cuvântul și a zis: „Oare nu este acesta Babilonul cel mare pe care mi l-am zidit eu ca loc de ședere împărătească, prin puterea bogăției mele și spre slava măreției mele?”
31. Nu se sfârșise încă vorba aceasta a împăratului, și un glas s-a coborât din cer și a zis: „Află, împărate Nebucadnețar, că ți s-a luat împărăția!
32. Te vor izgoni din mijlocul oamenilor, și vei locui la un loc cu fiarele câmpului, îți vor da să mănânci iarbă ca la boi, și vor trece peste tine șapte vremuri, până vei recunoaște că Cel Preaînalt stăpânește peste împărăția oamenilor și că o dă cui vrea!”
33. Chiar în clipa aceea s-a împlinit cuvântul acela asupra lui Nebucadnețar. A fost izgonit din mijlocul oamenilor, a mâncat iarbă ca boii, trupul i-a fost udat de roua cerului, până i-a crescut părul ca penele vulturului și unghiile, ca ghearele păsărilor.
34. După trecerea vremii sorocite, eu, Nebucadnețar, am ridicat ochii spre cer și mi-a venit iarăși mintea la loc. Am binecuvântat pe Cel Preaînalt, am lăudat și slăvit pe Cel ce trăiește veșnic, Acela a cărui stăpânire este veșnică și a cărui Împărăție dăinuie din neam în neam.
35. Toți locuitorii pământului sunt o nimica înaintea Lui; El face ce vrea cu oastea cerurilor și cu locuitorii pământului, și nimeni nu poate să stea împotriva mâinii Lui, nici să-I zică: „Ce faci?”
36. În vremea aceea mi-a venit mintea înapoi; slava împărăției mele, măreția și strălucirea mea mi s-au dat înapoi; sfetnicii și mai marii mei din nou m-au căutat; am fost pus iarăși peste împărăția mea, și puterea mea a crescut.
37. Acum, eu, Nebucadnețar, laud, înalț și slăvesc pe Împăratul cerurilor, căci toate lucrările Lui sunt adevărate, toate căile Lui sunt drepte, și El poate să smerească pe cei ce umblă cu mândrie!”

Judecata lui Dumnezeu a căzut asupra lui Nebucadnețar într-un mod asemănător cu cel asupra unor regi israeliți (vezi, de exemplu, 2 Cronici 32:25,26; 1 Împărați 14:21-31; 1 Samuel 28). Relatarea despre Nebucadnețar, care și-a venit în fire și L-a recunoscut pe Dumnezeu creator, ne arată că lui Dumnezeu Îi pasă de cei bogați și influenți la fel ca și de cei sărmani și nevoiași. În versetul 37, cel mai puternic bărbat de pe pământ declară: „Acum, eu, Nebucadnețar, laud, înalț și slăvesc pe Împăratul cerurilor, căci toate lucrările Lui sunt adevărate, toate căile Lui sunt drepte și El poate să smerească pe cei ce umblă cu mândrie!” (Daniel 4:37). Ce bine ar fi dacă cei bogați, influenți și aroganți dintre noi, muritorii, ar înțelege acest adevăr!

Ce putem învăța din acest fragment de istorie? În primul rând, că Dumnezeu folosește credincioși devotați, precum Daniel, drept punte spre inima necredincioșilor influenți. În al doilea rând, că Dumnezeu poate interveni direct în procesul de mărturisire pentru a impresiona inima necredincioșilor influenți. Nebucadnețar a fost smerit de Dumnezeu din cauza aroganței lui. Situația lui a fost una deosebit de dramatică, dar există și multe alte moduri în care cei bogați, puternici și aroganți pot fi smeriți.

Chiar dacă nu suntem bogați și influenți după standardele lumii, de ce trebuie să fim atenți să nu dovedim aceeași mândrie ca Nebucadnețar? De ce e posibil să ajungem la această atitudine mai ușor decât credem?

Luni, 27 noiembrie

Naaman

Întrebarea 2: Citește 2 Împărați 5:1-19. Ce putem învăța din acest episod despre cum să îi evanghelizăm pe oameni?

2 Împărați 5:1-19

1. Naaman, căpetenia oștirii împăratului Siriei, avea trecere înaintea stăpânului său și mare vază; căci prin el izbăviseră Domnul pe sirieni. Dar omul acesta tare și viteaz era lepros.
2. Și sirienii ieșiseră în cete la o luptă și aduseseră roabă pe o fetiță din țara lui Israel. Ea era în slujba nevastei lui Naaman.
3. Și ea a zis stăpânei sale: „Of, dacă domnul meu ar fi la prorocul acela din Samaria, prorocul l-ar tămădui de lepra lui!”
4. Naaman s-a dus și a spus stăpânului său: „Fata aceea din țara lui Israel a vorbit așa și așa.”
5. Și împăratul Siriei a zis: „Du-te la Samaria, și voi trimite o scrisoare împăratului lui Israel.” A plecat, luând cu el zece talanți de argint, șase mii de sicli de aur și zece haine de schimb.
6. A dus împăratului lui Israel scrisoarea, care glăsuia așa: „Acum, când vei primi scrisoarea aceasta, vei ști că îți trimit pe slujitorul meu Naaman, ca să-l vindeci de lepra lui.”
7. După ce a citit scrisoarea, împăratul lui Israel și-a rupt hainele și a zis: „Oare sunt eu Dumnezeu, ca să omor și să înviez, de-mi spune să vindec pe un om de lepra lui? Să știți dar, și să înțelegeți că el caută prilej de ceartă cu mine.”
8. Când a auzit Elisei, omul lui Dumnezeu, că împăratul lui Israel și-a sfâșiat hainele, a trimis să spună împăratului: „Pentru ce ți-ai sfâșiat hainele? Lasă-l să vină la mine și va ști că este un proroc în Israel.”

9. Naaman a venit cu caii și cu carul lui și s-a oprit la poarta casei lui Elisei.
10. Elisei a trimis să-i spună printr-un sol: „Du-te și scaldă-te de șapte ori în Iordan; și carnea ți se va face sănătoasă și vei fi curat.”
11. Naaman s-a mâniat și a plecat, zicând: „Eu credeam că va ieși la mine, se va înfățișa el însuși, va chema Numele Domnului Dumnezeului lui, își va duce mâna pe locul răni și va vindeca lepra.
12. Nu sunt oare râurile Damascului, Abana și Parpar, mai bune decât toate apele lui Israel? N-aș fi putut oare să mă spăl în ele și să mă fac curat?” Și s-a întors și a plecat plin de mânie.
13. Dar slujitorii lui s-au apropiat să-i vorbească și au zis: „Părinte, dacă prorocul ți-ar fi cerut un lucru greu, nu l-ai fi făcut? Cu atât mai mult trebuie să faci ce ți-a spus: „Scaldă-te, și vei fi curat.”
14. S-a coborât atunci și s-a cufundat de șapte ori în Iordan, după cuvântul omului lui Dumnezeu; și carnea lui s-a făcut iarăși cum este carnea unui copilaș, și s-a curățat.
15. Naaman s-a întors la omul lui Dumnezeu cu tot alaiul lui. Când a ajuns, s-a înfățișat înaintea lui și a zis: „Iată, cunosc acum că nu este Dumnezeu pe tot pământul, decât în Israel. Și acum, primește, rogu-te, un dar din partea robului tău.”
16. Elisei a răspuns: „Viu este Domnul, al cărui slujitor sunt, că nu voi primi.” Naaman a stăruit de el să primească, dar el n-a vrut.
17. Atunci Naaman a zis: „Fiindcă nu vrei să primești tu, îngăduie să se dea robului tău pământ cât pot duce doi catâri; căci robul tău nu mai vrea să mai aducă altor dumnezei nici ardere de tot, nici jertfă, ci va aduce numai Domnului.
18. Iată totuși ce rog pe Domnul să ierte robului tău: când stăpânul meu intră în casa lui Rimon să se închine acolo și se sprijină pe mâna mea, mă închin și eu în casa lui Rimon: să ierte Domnul pe robul tău, când mă voi închina în casa lui Rimon!”
19. Elisei i-a zis: „Du-te în pace.” După ce a plecat Naaman de la Elisei și a fost la o depărtare bunicică,

În 2 Împărați 5:17-19, Naaman a formulat două cereri neobișnuite după ce Dumnezeu l-a vindecat de lepră. În primul rând, a cerut să ia pământ din Israel cât pot duce doi catâri, pentru a-l duce în Siria cu scopul de a se închina Dumnezeului celui viu. Deși era clar că Naaman credea acum în singurul Dumnezeu adevărat, această primă cerință a sa dovedește că, într-o anumită măsură, influențele păgâne încă îi dominau gândirea. Deși conștientiza realitatea că nu exista un alt Dumnezeu în afară de Domnul lui Israel, Naaman nu se eliberase de ideea că Dumnezeu ar fi fost, în

anumite privințe, legat de teritoriul lui Israel. Astfel, în propria lui țară, voia să se închine lui Dumnezeu pe pământ israelit.

A doua cerință a lui Naaman dovedește sinceritatea credinței lui. Deși se hotărâse să Îi slujească numai Dumnezeului lui Israel, Naaman și-a dat seama că, în țara lui idolatră, nu-i va fi ușor să-și pună în practică decizia. Mai mult, împăratul Siriei încă se închina zeului Rimon, iar printre atribuțiile lui Naaman era aceea de a-l escorta pe împărat. Naaman nu avea nici cea mai mică intenție de a-și neglija atribuțiile, dar nu voia să se considere că el s-ar pleca în închinare în fața lui Rimon (v. 17). Se închina și Naaman odată cu împăratul (v. 18)? Cert este că generalul cu conștiință sensibilă nu voia să ajungă cumva la urechile lui Elisei vorba că el ar fi făcut așa ceva.

Elisei a răspuns la rugămințile lui Naaman prin cuvintele: „Du-te în pace” (2 Împărați 5:19). „Aceste cuvinte nu trebuie considerate nici o aprobare, nici o dezaprobare a cerințelor lui Naaman de dinaintea plecării. El trebuia să plece liniștit, nu măcinat de îndoieli sau neobosită nesiguranță. Dumnezeu fusese bun cu el, iar el avea să se bucure de fericire și pace în cunoașterea și închinarea lui la Dumnezeu. Naaman era un nou-convertit, un om cu scrupule și conștiință, care avea să crească în forță și înțelepciune, dacă avea să se țină strâns de noua lui credință. Dumnezeu îi conduce pe nou-convertiți pas cu pas și știe momentul adecvat în care să le ceară o reformă într-o anumită privință. Acest principiu ar trebui avut în vedere întotdeauna de cei care sunt implicați în lucrarea de salvare a sufletelor” (Comentariul Biblic Adventist, vol. 2, p. 878).

Ce lecții putem învăța din acest episod despre faptul de a nu-i grăbi pe oameni, mai ales pe cei care vin dintr-un mediu sau o cultură necreștină?

Marți, 28 noiembrie

Mărturia pentru cei cu studii: Nicodim

Nicodim era un om cu studii. Un erudit, un om învățat. Biblia îl descrie drept „conducător al iudeilor” (Ioan 3:1, EDCR). Isus l-a numit „învățător al lui Israel” (Ioan 3:10). El înțelegea bine Biblia și avea o foame spirituală după Domnul. Din perspectivă umană, putea părea un urmaș al lui Dumnezeu. Ținea toate poruncile și era un lider respectat printre iudei. Era influent și bogat. Mulți vedeau în aceste trăsături semne că Dumnezeu îl binecuvântase. Dar se pare că aparențele nu erau decât atât – aparențe.

Întrebarea 3: Citește Ioan 3:1-12. Ce transmite acest pasaj despre nevoile spirituale ale lui Nicodim și despre modul în care Isus le-a acordat atenție imediat?

Ioan 3:1-12

1. Între farisei era un om cu numele Nicodim, un fruntaș al iudeilor.
2. Acesta a venit la Isus, noaptea, și I-a zis: „Învățătorule, știm că ești un Învățător venit de la Dumnezeu; căci nimeni nu poate face semnele pe care le faci Tu, dacă nu este Dumnezeu cu el.”
3. Drept răspuns, Isus i-a zis: „Adevărat, adevărat îți spun că, dacă un om nu se naște din nou, nu poate vedea Împărăția lui Dumnezeu.”
4. Nicodim I-a zis: „Cum se poate naște un om bătrân? Poate el să intre a doua oară în pântecele maicii sale și să se nască?”
5. Isus i-a răspuns: „Adevărat, adevărat îți spun că, dacă nu se naște cineva din apă și din Duh, nu poate să intre în Împărăția lui Dumnezeu.
6. Ce este născut din carne este carne, și ce este născut din Duh este duh.
7. Nu te mira că ți-am zis: „Trebuie să vă nașteți din nou.”
8. Vântul suflă încotro vrea și-i auzi vuietul; dar nu știi de unde vine, nici încotro merge. Tot așa este cu oricine este născut din Duhul.”
9. Nicodim I-a zis: „Cum se poate face așa ceva?”
10. Isus i-a răspuns: „Tu ești învățătorul lui Israel și nu pricepi aceste lucruri?
11. Adevărat, adevărat îți spun că Noi vorbim ce știm și mărturisim ce am văzut; și voi nu primiți mărturia Noastră.
12. Dacă v-am vorbit despre lucruri pământești, și nu credeți, cum veți crede când vă voi vorbi despre lucrurile cerești?

Când a venit la Domnul Isus, Nicodim a încercat să păstreze aparențele. Dar Dumnezeu îi cunoștea inima. Tot la fel, Dumnezeu cunoaște inima și nevoile tuturor oamenilor bogați și influenți, indiferent de mediul din care provin. Nicodim a venit la Isus pentru că fusese convins de învățăturile Lui. Mândria îl împiedica să Îl mărturisească deschis pe Isus Hristos ca Domn, dar noaptea aceea l-a schimbat pentru totdeauna. Chiar și după ce s-a convins că Isus fusese trimis de Dumnezeu, Nicodim tot nu a recunoscut deschis că era un adept al lui Isus Hristos.

Întrebarea 4: Citește Ioan 7:43-52 și Ioan 19:39. Ce ne spun aceste texte despre Nicodim și Domnul Isus?

Ioan 7:43-52

43. S-a făcut deci dezbinare în norod din pricina Lui.
44. Unii din ei voiau să-L prindă; dar nimeni n-a pus mâna pe El.
45. Aprozii s-au întors deci la preoții cei mai de seamă și la farisei. Și aceștia le-au zis: „De ce nu L-ați adus?”

46. Aprozii au răspuns: „Niciodată n-a vorbit vreun om ca Omul acesta.”
47. Fariseii le-au răspuns: „Doar n-ați fi fost duși și voi în rătăcire?”
48. A crezut în El vreunul din mai marii noștri sau din farisei?
49. Dar norodul acesta, care nu știe Legea, este blestemat!”
50. Nicodim, cel care venise la Isus noaptea și care era unul din ei, le-a zis:
51. „Legea noastră osândește ea pe un om înainte ca să-l asculte și să știe ce face?”
52. Drept răspuns, ei i-au zis: „Și tu ești din Galileea? Cercetează bine, și vei vedea că din Galileea nu s-a ridicat niciun proroc.”

Ioan 19:39

39. Nicodim, care la început se dusese la Isus noaptea, a venit și el și a adus o amestecătură de aproape o sută de litri de smirnă și de aloe.

Putem vedea în aceste versete că Nicodim fusese, evident, puternic influențat de Domnul Isus. Nicodim a căutat să Îl protejeze pe Isus în timpul vieții Sale, apoi să Îl onoreze și după moartea Sa. Fără îndoială, Isus impresionase inima lui Nicodim, care, cu toate studiile și cunoștințele lui, avea o mare nevoie de Mântuitorul, la fel ca noi toți.

De ce trebuie să avem grijă să nu cădem în capcana gândirii că, pentru că „avem adevărul” (pe care chiar îl avem), simpla cunoaștere a acestui adevăr este suficientă pentru a ne mântui? Cum vor fi pierdute multe suflete care au avut mai mult decât suficientă cunoaștere pentru a fi mântuite, inclusiv soliile celor trei îngeri?

Miercuri, 29 noiembrie

Misiunea în beneficiul celor bogați

Întrebarea 5: Citește Matei 19:16-22. Ce lecții putem învăța din acest fragment în care, spre deosebire de Nicodim, cineva nu L-a acceptat pe Domnul Isus?

Matei 19:16-22

16. Atunci s-a apropiat de Isus un om și I-a zis: „Învățătorule, ce bine să fac, ca să am viața veșnică?”
17. El i-a răspuns: „De ce mă întrebi: „Ce bine?” Binele este Unul singur. Dar dacă vrei să intri în viață, păzește poruncile.”
18. „Care?”, I-a zis el. Și Isus i-a răspuns: „Să nu ucizi; să nu preacurvești; să nu furi; să nu faci o mărturisire mincinoasă;
19. să cinstești pe tatăl tău și pe mama ta”; și: „Să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși.”

20. Tânărul I-a zis: „Toate aceste porunci le-am păzit cu grijă din tinerețea mea; ce-mi mai lipsește?”
21. „Dacă vrei să fii desăvârșit”, i-a zis Isus, „du-te de vinde ce ai, dă la săraci și vei avea o comoară în cer! Apoi vino și urmează-Mă.”
22. Când a auzit tânărul vorba aceasta, a plecat foarte întristat; pentru că avea multe avuții.

Interacțiunea lui Isus cu tânărul conducător bogat ne arată cât de periculoasă poate fi capcana bogăției. Să luăm aminte la aceste cuvinte: „Vă mai spun iarăși că este mai ușor să treacă o cămilă prin urechea acului decât să intre un bogat în Împărăția lui Dumnezeu” (Matei 19:24)! Aceasta, desigur, nu înseamnă că cei bogați nu pot fi mântuiți, ci doar că, dacă acești oameni nu sunt atenți, bunurile lor pot fi cu adevărat un impediment în calea mântuirii.

La sfârșit de tot, bogății și săracii se confruntă cu aceeași soartă: mormântul. Aceasta înseamnă că cei bogați au o la fel de disperată nevoie de mântuire ca oricine altcineva. Indiferent ce pot cumpăra, banii nu pot cumpăra scutirea de moarte. Această scutire vine ca un dar, oferit fără plată de Isus oricui îl cere prin credință. „Eu sunt Învierea și Viața. Cine crede în Mine, chiar dacă ar fi murit, va trăi” (Ioan 11:25).

Întrebarea 6: Citește Luca 19:1-10. Care este elementul decisiv în acest fragment, care îl deosebește de fragmentul despre tânărul bogat?

Luca 19:1-10

1. Isus a intrat în Ierihon și trecea prin cetate.
2. Și un om bogat, numit Zacheu, mai marele vameșilor,
3. căuta să vadă care este Isus; dar nu putea din pricina norodului, căci era mic de statură.
4. A alergat înainte și s-a suit într-un dud ca să-L vadă; pentru că pe drumul acela avea să treacă.
5. Isus, când a ajuns la locul acela, Și-a ridicat ochii în sus și i-a zis: „Zachee, dă-te jos degrabă, căci astăzi trebuie să rămân în casa ta.”
6. Zacheu s-a dat jos în grabă și L-a primit cu bucurie.
7. Când au văzut lucrul acesta, toți cârteau și ziceau: „A intrat să găzduiască la un om păcătos!”
8. Dar Zacheu a stat înaintea Domnului și I-a zis: „Iată, Doamne, jumătate din avuția mea o dau săracilor; și, dacă am năpăstuit pe cineva cu ceva, îi dau înapoi împătrit.”
9. Isus i-a zis: „Astăzi a intrat mântuirea în casa aceasta, căci și el este fiul lui Avraam.
10. Pentru că Fiul omului a venit să caute și să mântuiască ce era pierdut.”

Zacheu a reacționat față de Isus așa cum, din nefericire, n-a reacționat și tânărul bogat. Observăm că Isus nu i-a spus lui Zacheu să vândă ce avea și să dea săracilor, așa cum i-a spus tânărului bogat. Isus trebuie să fi știut cât de legat era tânărul bogat de banii săi, de aceea i-a și spus ce i-a spus. În schimb, deși nu știm tot ce s-a discutat când Isus Se afla acasă la el, Zacheu a fost în mod evident convins de Isus și și-a dat seama că trebuia să facă anumite schimbări, mai ales legate de bunurile materiale pe care le deținea.

„Și ce ar folosi unui om să câștige toată lumea, dacă și-ar pierde sufletul? Sau ce ar da un om în schimb pentru sufletul său?” (Matei 16:26). Ce ar trebui să ne transmită aceste cuvinte?

Joi, 30 noiembrie

Misiunea în beneficiul celor influenți

Isus știa cum să Se facă prieten cu cei care aveau puterea. Oamenii influenți care veneau la Domnul Isus pentru ajutor simțeau cu siguranță că Lui Îi păsa de ei. De asemenea, mulți dintre cei bogați și puternici nu veneau deschis la Isus imediat; așteptau până când erau siguri că Isus este într-adevăr Fiul lui Dumnezeu. Așa s-a întâmplat atât cu Nicodim, cât și cu Iosif din Arimateea.

Întrebarea 7: Citește Matei 27:57-60 (vezi și Marcu 15:43-47; Luca 23:50-53 și Ioan 19:38-42). Ce ne spune acest episod despre cum a folosit Dumnezeu un om bogat care fusese clar influențat de Isus?

Matei 27:57-60

57. Spre seară, a venit un om bogat din Arimateea, numit Iosif, care era și el ucenic al lui Isus.
58. El s-a dus la Pilat și a cerut trupul lui Isus. Pilat a poruncit să i-L dea.
59. Iosif a luat trupul, L-a înfășurat într-o pânză curată de in
60. și L-a pus într-un mormânt nou, al lui însuși, pe care-l săpase în stâncă. Apoi a prăvălit o piatră mare la ușa mormântului și a plecat.

Marcu 15:43-47

43. a venit Iosif din Arimateea, un sfetnic cu vază al soborului, care și el aștepta Împărăția lui Dumnezeu. El a îndrăznit să se ducă la Pilat ca să ceară trupul lui Isus.
44. Pilat s-a mirat că murise așa de curând; a chemat pe sutaș și l-a întrebat dacă a murit de mult.
45. După ce s-a încredințat de la sutaș că a murit, a dăruit lui Iosif trupul.

46. Și Iosif a cumpărat o pânză subțire de in, a dat jos pe Isus de pe cruce, L-a înfășurat în pânza de in și L-a pus într-un mormânt săpat în stâncă. Apoi a prăvălit o piatră la ușa mormântului.
47. Maria Magdalena și Maria, mama lui Iose, se uitau unde-L puneau.

Luca 23:50-53

50. Era un sfetnic al soborului, numit Iosif, om bun și evlavios,
51. care nu luase parte la sfatul și hotărârea celorlalți. El era din Arimateea, o cetate a iudeilor, și aștepta și el Împărăția lui Dumnezeu.
52. Omul acesta s-a dus la Pilat și a cerut trupul lui Isus.
53. L-a dat jos de pe cruce, L-a înfășurat într-o pânză de in și L-a pus într-un mormânt nou, săpat în piatră, în care nu mai fusese pus nimeni.

Ioan 19:38-42

38. După aceea, Iosif din Arimateea, care era ucenic al lui Isus, dar pe ascuns, de frica iudeilor, a rugat pe Pilat să-i dea voie să ia trupul lui Isus de pe cruce. Pilat i-a dat voie. El a venit deci și a luat trupul lui Isus.
39. Nicodim, care la început se dusese la Isus noaptea, a venit și el și a adus o amestecătură de aproape o sută de litri de smirnă și de aloe.
40. Au luat deci trupul lui Isus și L-au înfășurat în fâșii de pânză de in, cu miresme, după cum au obicei iudeii să îngroape.
41. În locul unde fusese răstignit Isus era o grădină; și în grădină era un mormânt nou, în care nu mai fusese pus nimeni.
42. Din pricină că era ziua Pregătirii iudeilor, pentru că mormântul era aproape, au pus acolo pe Isus.

Până la acest moment nu s-a pomenit nimic despre Iosif din Arimateea. Brusc, apare acest om bogat, aproape de nicăieri, și este folosit pentru a se împlini profeția. Dumnezeu i-a folosit, îi folosește și va continua să îi folosească pe bogați pentru scopurile Sale. Prin urmare, trebuie să avem o misiune care îi vizează și pe ei.

Punctul de plecare poate fi una dintre fazele cele mai dificile în împrietenirea cu oamenii influenți. În general, este mai bine să nu ne ducem noi la ei, ci să-i lăsăm pe ei să vină la noi. Isus așa a făcut; ei au ajuns să fie martori la mesajul Lui, la vindecările Lui și la puterea Lui primită de la Dumnezeu. Din culise, ei au fost convinși că El este adevăratul Fiu al lui Dumnezeu. Din mai multe motive, oamenii cu influență vor căuta să se asocieze cu o lucrare autentică. Aceștia vor să fie parte dintr-o acțiune pozitivă care schimbă viața oamenilor. În acest fel știu că își pot schimba și propria viață. Este un mod subtil prin care cei bogați și influenți pot primi ajutorul de care au nevoie fără a-și dezvălui public nevoile.

A doua etapă este aceea de a demara o acțiune autentică drept mijloc prin care cei bogați și influenți să fie parte din lucrarea lui Dumnezeu. Să ne luăm timp să investim în viața oamenilor cu bani și putere!

Implică-te! Adaugă pe lista ta zilnică de rugăciune pe cineva care se află într-o poziție influentă, care nu este credincios și cu care ai putea intra în contact din când în când. Gândește-te ce lucru specific să îi ceri lui Dumnezeu cu privire la această persoană.

Implică-te și mai mult! Roagă-te intens pentru cineva aflat într-o poziție de conducere – chiar dacă este o persoană pe care poate nu ai întâlnit-o niciodată. Apoi scrie-i o scrisoare sau un e-mail și spune-i că te rogi pentru ea.

Vineri, 1 decembrie

Un gând de încheiere

Citește Ellen G. White, *Divina vindecare*, capitolul „Lucrarea pentru cei bogați”, p. 209-216.

Iubirea lui Isus este aceeași pentru oamenii săraci din această lume ca și pentru cei bogați și influenți. El a murit atât pentru prinți, cât și pentru cerșetori. Isus știa modul cel mai eficient de a le atinge inima. El ne-a avertizat că „mai lesne este să trecă o cămilă prin urechea unui ac decât să intre un om bogat în Împărăția lui Dumnezeu” (Marcu 10:25). În această săptămână suntem provocați să ducem Evanghelia lui Isus Hristos la oamenii puternici și bogați. Aceștia au la fel de multă nevoie de mântuire ca oricine altcineva, chiar dacă, din nefericire, s-ar putea să nu își dea seama de ea din cauza „siguranței” pe care cred că le-o oferă bogăția lor.

„Se spun multe cu privire la datoria noastră față de săracii neglijăți, dar oare nu ar trebui acordată ceva mai multă atenție bogaților neglijăți? Mulți consideră că această categorie este fără speranță. [...] Mii de oameni bogați au coborât în mormânt neavertizați. Dar, oricât de indiferenți ar părea, mulți dintre cei bogați au sufletul împovărat” (Ellen G. White, *Divina vindecare*, p. 210).
